

Múrurin fall við einum braki

Frændur og Føroya Symfoniorkestur brutu í vikuskiftinum niður múrin millum føroyskan rock og symfoniskan tónleik

Eyðun Klakkstein

Myndir: Jens Kristian Vang

10 ár eftir at Berlin-múrurin fall, var múrurin millum føroyskan rock og symfoniskan tónleik brotin niður.

Hetta hendi á stórtingu konsertunum hjá Frændur og Føroya Symfoniorkestri í vikuskiftinum.

Symfonikarnir finga Korg og Fender í skortin og frændurnir horn og strúkijóðfóri í nakkan. Men alt gekk upp í slíka eind, at tað var trupult ikki at verða hugtíkin av samansetingini.

Hvítar flykur fekk tað at kava í fullsetta salinum í Norðurlandahúsinum, og tá *Evropa* í øllum sínum størleika buldraði úr ljóðanleggnum, var salurin alt í einum ein vígvøllur á europeiska meginlandinum, har cystureuropearar gjørdur av við kommunistiska ódjórið.

Byrjanin var eitt sindur trívandi, men framfórsan vaks og betraðist bæði fyrru og seinnu ferðina, og tá útvarpstólini vóru latin upp sunnudagin, vóru allir partarnir av framfórslni tryggari.

Frændur vóru:

Steintór Rasmussen, sang
Rani Nolsøe, elgittar og sang
Eyðun Nolsøe, gittar og sang
Finnur Hansen, tangentar
Rógvi á Rógvu, trummur
Jan Zachariasen, bass

Føroya Symfoniorkestur

var mannað við 50 tónleikarum - harav 11 úr útlandum. Martin Mouritsen var dirigentur.

Við kórinum *Carmina Maritima* sungu 17 sangarar, og Pauli í Sandágerði er kórleiðari.

Tónasetari var Jørgen Lauritzen, og Thomas Winther produseraði konsertirnar.

enn teir vóru kvøldið fyrri.

Frændur, Symfoniorkestrið og kórið vóru rættiliga runnin saman, og tá konsertin kom í hæddina við sangnum *Hvítar flykur*, *Føroyar*, *Evropa* og *Brot* og vandasker gekk tað strúkandi.

Intenst og veruligt

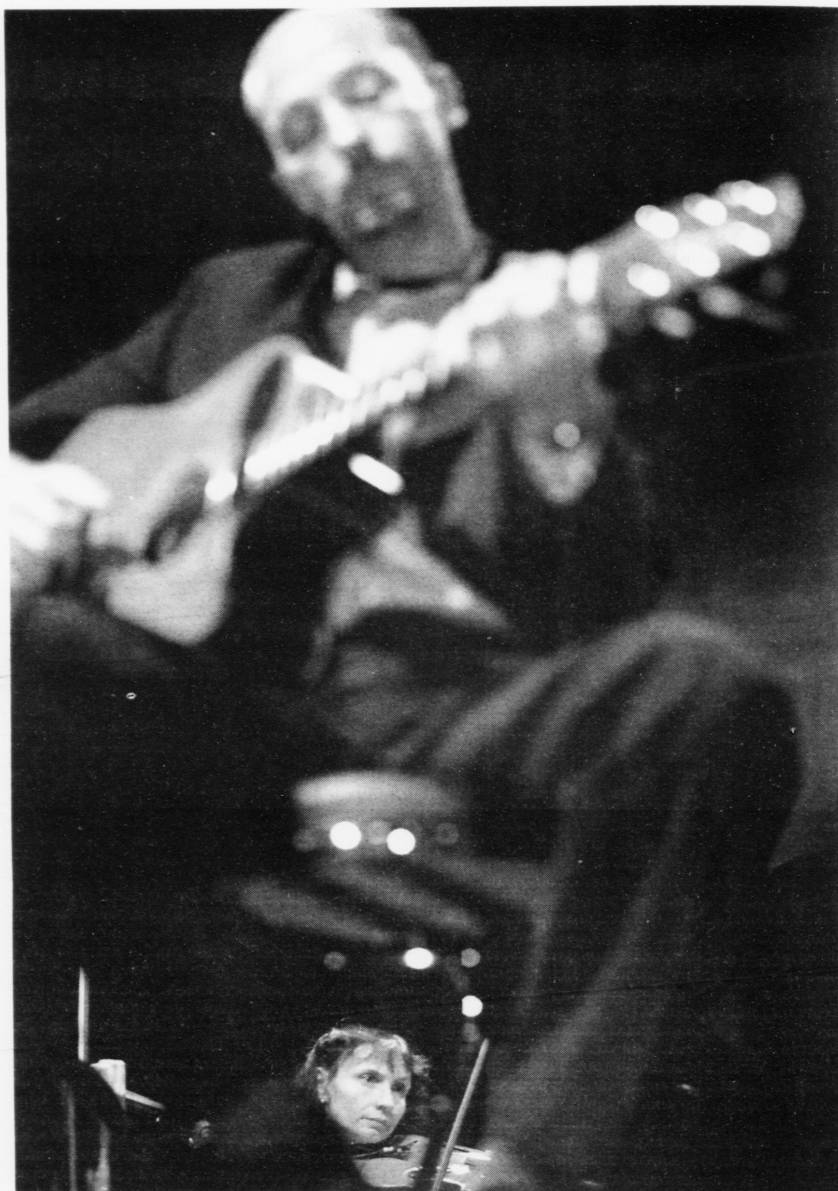
Konsertin byrjaði við tveimum klassiskum pettum hjá ávíkavist Sjostakovitj og Jean Sibelius, sum Symfoniorkestrið framfórði sannfórði.

Frændur vóru síðani á pallinum saman við kórinum hjá Paula í Sandágerði í ein hálvan tíma, og tey góvu áhoyrarunum eina bukett við seks sangum, har *Nýggi vetur* og *Men í nátt* stóðu fyrri mest rockkenda partinum av kvøldinum.

Og tá so øll tey mongu fólkinu síðani savnaðust á pallinum til seinasta partin av konsertini, finga áhoyrarnir stórt upplivisi. Lagt var fyrri við vakra *Hvítar flykur*, sum gav kuldaðast í salinum og breiddi ein dām av koldum, stillum og hugtakandi vetri.

Jørgen Lauritzen hevði gjørt útsetingarnar, og *Hvítar flykur* ljóðaði veruliga sum tann kaldí vetrardagurin í 1985, tá Eyðun Nolsøe skrivaði lagið.

Evropa hjá Rana Nolsøe hevur altíð lagt upp til nakað stórt. Kompositionin er flott, og hesaferð kom sangurin rættiliga til sín rætt

við symfoniorkestri og kóri í bakinum. Tað var intenst og veruligt. Sum at stara í andlitið á teimum, sum fyrri 10 árum síðani koyrði Berlin-múrinn um koll.

Trygt

Brot og vandasker var seinasti sangurin á skránni, og tað var eitt frálíkt punktum.

Tónasetarin Jørgen Lauritzen, sum sjálvir hevði avgjørt roðina, sum sangirnir skuldu spælast í, hevði ikki av ongum valt hendan sangin, sum tann seinasta. Symfoniski tónleikurin var stórtingin og saman við elektrisku ljóðfórnum og kórinum var talan um eina ljómandi eind, sum gjørdist staðfestingin av, at tað hevði eydn-

ast at fáa samansjóðað rocktónleikin, symfoniska tónleikin og kórsangin.

Frændur, Symfoniorkestrið og kórið vóru rættiliga runnin saman, og tá konsertin kom í hæddina við sangnum *Hvítar flykur*, *Føroyar*, *Evropa* og *Brot* og vandasker gekk tað strúkandi

ast at fáa samansjóðað rocktónleikin, symfoniska tónleikin og kórsangin.

Allatiðina var spælt av fullum huga við tryggja botninum hjá Jan Zachariasen og Rógva á Rógvu, sum aftanfyrri trummurnar vísti smittandi entusiasmu. Og serliga sunnudagin var avrikið hjá nógvu fólkunum á pallinum sannfórði. Alt sat, sum tað skuldi.

Bæði kvøldini sluppu tey á pallinum at spæla eykaløg. Áhoyrarnir klappaðu tvær ferðir Frændur uppaftur á pallin, og báðar konsertirnar endaðu við helst størsta hittinum hjá Frændur nakrantíð, *Føroyar*, og tá sluppu øll at syngja við.

Hetta var ein risaavbjóðing, sum tað til fulnar eydnaðist at gjøgnumføra. Tað var stórt og hugtakandi, og tá Frændur og Symfoniorkestrið brutur niður múrin millum ymsu tónleikastíllirnar rullaðu múrsteinarnir oman-yvir áhoyrarnar.

Symfoniorkestrið framfórði sannfórði tvev klassisk stykki